

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

vil blive givet overfor Finansudvalget, vil det ogsaa blive taget med. Det vil altsaa ikke blot komme til at dreje sig om en Udbygning af Færgen „Jylland“, men ogsaa om Anskaffelse af Radio- og Pejlingsapparater, Lyskastere o. s. v. Naar jeg mener, det er forkert at anskaffe en Isbryderfærge, er det bl. a., fordi en saadan ikke giver Plads for ret mange Vogne. Den nuværende Færge „Jylland“ har Plads til 6 Vogne, naar den skal være Isbryder, og ellers til 10—11 Vogne, og det er jo ikke noget, som betyder noget i den daglige Drift. Jeg vil hævde, at tre Færger skal vi have til Stadighed, og naar vi har tre Færger i stadig Drift, maa vi have en fjerde i Reserve, og dér er de smaa Færger ikke tilstrækkelige i det lange Løb. Det bliver derfor nødvendigt at gaa til Anskaffelse af en ny Færge, men denne nye Færge vil ogsaa i høj Grad forbedre Forholdene under Isvintre, thi det har jo vist sig, at netop i Aar har Færgen „Korsør“ gjort et ganske udmærket Arbejde i Isen, og nu, da man har faaet mere Erfaring i denne Henseende, vil det sikkert efterhaanden kunne blive endnu bedre. Alle har jo undret sig over, at denne Færge faktisk har kunnet klare sig saa godt, som den har — den har klaret sig godt under disse Forhold. At der har været Uheld med den, at den er gaaet paa Grund, skal jeg ikke komme ind paa her i Dag, det Spørgsmaal vil jeg først have klaret indenfor Statsbanerne, inden jeg omtaler det her.

Korsgaard: Jeg maa benægte, at Færgen „Korsør“ har klaret sig bedre end Færgerne „Odin“ og „Christian IX.“; der er ikke nogen nævneværdig Forskel. Det hjælper ikke synderligt overfor en Situation som denne, om vi anskaffer nok saa mange Færger af „Korsør“'s Type, thi det viste sig jo, at da Isvanskelighederne var paa det højeste, maatte alle de Færger, der ikke var Isbrydere, indstille; den eneste, der kunde klare sig nogenlunde, var „Jylland“, og det er mig naturligvis en stor Tilfredsstillelse, at man nu indenfor Statsbanerne er kommet til Forstaaelse af, at den skal forbedres — jeg pegede allerede under Forespørgselsbehandlingen paa, at det burde ske.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 3—11

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 12

vedtoges enstemmigt med 115 Stemmer.

Ændringsforslagene Nr. 13—27

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 50—56

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 398

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 401

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 406 og 407

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 166—187

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 408 og 409

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 413 og 414

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Ministeriet for Industri Handel og Sefart* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 3 A. 8. og 5 V.

Bilag Nr. 30 og 41.

Ændringsforslag Nr. 60 og 84 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 17 samt § 26 I. A. 10. og II. D.

Bilag Nr. 118—137 samt Nr. 282 og 293.

Ændringsforslag Nr. 188—210 samt Nr. 392 og 410 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Aksel Jensen): Der er til Handelsministeriets Budget stillet i alt 27 Ændringsforslag, men da de 26 er tiltraadt af hele Udvalget, skal jeg ikke omtale dem, men henlede Medlemmernes Opmærksomhed paa Bilagene, hvor der staar nærmere Forklaring dertil.

Det eneste Ændringsforslag, hvorom der ikke er Enighed indenfor Udvalget, er Ændringsforslag Nr. 197, som drejer sig om et Honorar paa 2 625 Kr. til Bestridelse af de Danmark paahvilende Pligter i Henhold til Konventionen af 28. Januar 1926